

Üsküdar Gazeli

— aruzperver · 08 Nisan 2012

Yâd et duvarlar üstüne geldikçe yâr beni!
Bilmez ki kimse her gece kasvet sarar beni!

Yerden semâya yükseliyorken hayallerim,
Hâlâ inatla hapsediyor dört duvar beni!

Zihninde her ne hâtıra kaldıysa yak bugün,
Sevsen de tez tükendi şu dünyâ kadar beni!

Bilmem nedir bu böyle sebepsizce kaçtığın?
Bilmez misin ne hâle sokar intizar beni?

Vaktiyle Üsküdar'da gezerdik ya senle ben,
Her gittiğimde şimdi boğar Üsküdar beni...

Bir dinleseydin anlatacaklardı mutlakâ,
Hasret çekip fırâka söven şarkılar beni...

Farzet ki bir rüyâdan ibâretti varlığım,
Farzet ki bitti şimdi, ne yok say ne var beni...

Ey sen, bütün şiirleri taçlandıran çilem!
Ömrümce bende kal, daha bir hüzne sar beni...

Arûz Vezni: mef'ûlü fâilâtü mefâilü fâilün